

Les Associacions

Una eina de comunicació per al moviment associatiu de Barcelona

Número 5 | novembre 06

> L'Entrevista

Víctor Soler: "La infància canvia, però la nostra feina segueix sent la mateixa" | p.2

> Associacions Actives

Les associacions a la Mostra de la Mercè | p.4

> Gestió Relacional: Fer xarxa

Especial Premis | p.6

El finançament associatiu

L'origen i la captació de fons | p. 3

Ajuntament de Barcelona

Regidoria de Participació Ciutadana

“La infància canvia, però la nostra feina segueix sent la mateixa”

Víctor Soler-Sala, president d'Unicef Comitè Catalunya

Entrevista El Tinter II·Il·lustració: Maria Beitia

CADA DIA MOREN DE FAM AL MÓN trenta-cinc mil nens i nenes. Des del 1946, la Unicef treballa perquè aquesta xifra disminueixi i per garantir el compliment dels drets de la infància. Víctor Soler-Sala és el president d'Unicef Comitè Catalunya des de fa catorze anys, però en fa quaranta-vuit que treballa a la institució. Satisfet de la feina feta, però conscient que encara queda molt camí per fer, assegura que el suport governamental i ciutadà fa més assequibles els objectius de la Unicef. Ara, a banda dels de sempre, en té vuit més. Els vuit “Objectius de desenvolupament del mil·lenni” que va fixar l'Assemblea General de les Nacions Unides i que tenen com a prioritat la salut i l'educació de la infància. El 2015 és la data límit que la Unicef s'ha marcat per assolir-los. Encara queden nou anys per comprovar-ho, però enguany la institució està de celebració. Festeja el seu seixantè aniversari i la concessió del Premi Príncep d'Astúrias a la Concòrdia.

Aquest any la Unicef celebra el seu seixantè aniversari. ¿Quin balanç fa de la feina feta durant aquest temps?

S'ha fet molt, però és evident que encara queda moltíssim per fer. La situació de la infància ha canviat molt en seixanta anys, però la nostra feina segueix sent la mateixa. La clau està a fer una anàlisi minuciosa, país a país, i no a escala global. Alguns països en vies de desenvolupament han millorat la seva situació pel que fa a la mortalitat infantil o l'educació, però encara pateixen conflictes armats i malalties com la sida o la malària. En aquests seixanta anys hem progressat perquè la comunitat internacional respon davant d'aquestes situacions d'emergència. Des de l'aprovació de la declaració dels drets dels infants el 1949, els nens i nenes passen a ser subjectes i els governs tenen l'obligació de complir els seus compromisos. La Unicef treballa abans, durant i després de la situació de conflicte, però hi ha països on es barregen la pobresa, la guerra i els desastres naturals, amb la qual cosa es viu una situació d'emergència permanent. La Unicef va néixer amb l'objectiu de solucionar aquestes situacions després de la Segona Guerra Mundial, i crec que ho hem aconseguit en gran part. A més, la societat civil d'ara hi participa molt activament, i això és molt important. La Unicef som tots, el país en forma part; així que la celebració del seixantè aniversari és un èxit conjunt.

> La Unicef ha estat guardonada amb el Premi Príncep d'Astúrias a la Concòrdia. ¿Com valoren aquest guardó?

El reconeixement és importantíssim perquè, malauradament, el que no es reconeix sembla que no existeixi. És molt positiu que la feina d'una institució es reconegui perquè d'aquesta manera els socis comproven que hem fet una bona tasca, la societat ho té en compte i el valor institucional augmenta. Ja vam rebre el Premi Nobel de la Pau l'any 1965 per la nostra labor a favor de la promoció de la confraternitat entre nacions, i ara estem molt orgullosos amb aquest premi a la concòrdia.

> ¿Què en pensa de les fonts de finançament de les associacions?

El Govern espanyol s'ha abocat en la Unicef i ha multiplicat per sis la seva inversió en la institució. Enguany, rebrem 30 milions d'euros del Govern central i 250.000 euros de la Generalitat per a ajuda humanitària. Finalment, Espanya compleix amb el que s'havia compromès en l'àmbit internacional. Només tenim paraules d'agraïment perquè el nostre país, per fi, s'iguali a la resta d'Europa pel que fa al finançament.

> ¿Quins reptes de futur té la Unicef?

Doncs, principalment, fer realitat els vuit “Objectius de desenvolupament del mil·lenni” (ODM) abans del 2015. Fa sis anys, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la Declaració del Mil·lenni, que fixa vuit objectius de desenvolupament: eradicar la pobresa extrema i la fam, aconseguir l'ensenyament primari universal, promoure la igualtat entre els gèneres i l'autonomia de la dona, reduir la mortalitat infantil, millorar la salut materna, combatre la sida i el paludisme, garantir la sostenibilitat del medi ambient, i fomentar una associació mundial pel desenvolupament.

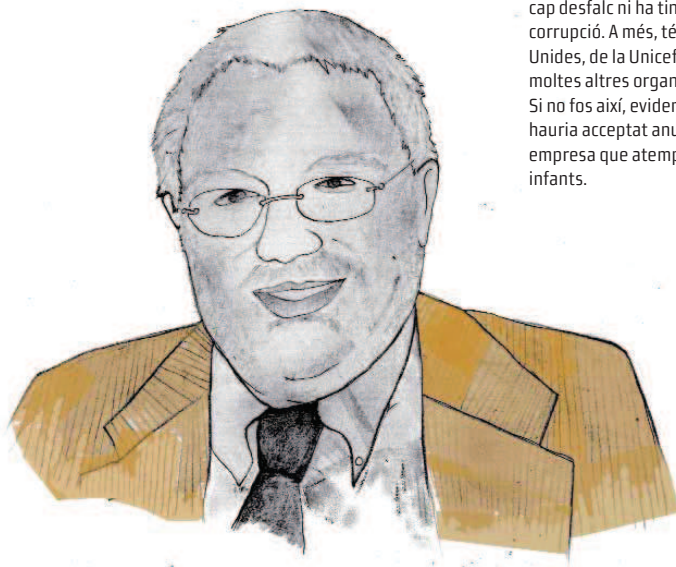
> La Cimera del Mil·lenni es va dur a terme l'any 2000. ¿Què s'ha fet en aquests sis anys? ¿Què queda per fer?

Fins ara, s'han aconseguit moltes coses. Sobretot pel que fa a la mortalitat infantil. Per exemple, ara ens assurem que el 80% dels infants d'un país estiguin vacunats. Evidentment, però, queda un camí molt llarg per recórrer. La drogodependència i la prostitució infantil són els problemes més urgents que cal resoldre.

> ¿Com és que la Unicef, un organisme que lluita pels drets dels infants, s'anuncia a la samarreta del Barça al costat de Nike, una empresa acusada d'explotar milions d'infants?

L'aliança amb el Futbol Club Barcelona és molt productiva. El Barça aporta un milió d'euros a l'any per tal que la Unicef faci possible un programa contra la sida que dura cinc anys. Crec que el fet que el nom de la Unicef es vegi continuament durant un partit és molt favorable per al club, i trobo que ha estat un gran encert per part del seu president. D'altra banda, dir que Nike explota milions d'infants és totalment fals, ja que ningú ho ha demostrat. L'activitat empresarial de Nike és impecable: mai ha registrat cap desfalch ni ha tingut problemes de corrupció. A més, té el suport de les Nacions Unides, de la Unicef, del Banc Mundial i de moltes altres organitzacions internacionals. Si no fos així, evidentment, la Unicef mai hauria acceptat anunciar-se al costat d'una empresa que atemptés contra els drets dels infants.

“La drogodependència i la prostitució infantil són els problemes més urgents”

Captació de recursos: ¿necessitat o oportunitat?

Text Xavier Muñoz, gerent del Casal dels Infants del Raval i expert associatiu en captació de recursos

La capacitat d'obtenció dels recursos necessaris per al desenvolupament de la missió de les organitzacions i la importància que aquests siguin el més diversificats possible són dos assumptes fonamentals que les entitats del tercer sector necessiten situar en un lloc destacat de la seva agenda de prioritats. És una qüestió que preocupa, i amb raó, atès que els recursos que la societat posa a disposició del sector són limitats, les organitzacions que aspiren a disposar-ne són cada cop més nombroses, i la capacitat d'aquestes per desenvolupar aquest vessant de la seva activitat és limitada. Especialment per a les entitats petites i mitjanes, la qüestió és d'una importància cabdal. En aquest espai plantejaré breument unes reflexions que considero clau amb relació a això.

La recerca de recursos és una activitat estratègica de l'organització que ha de ser considerada com a tal, i el seu desenvolupament no ha de quedar reservat a moments de dificultat econòmica o a moments excepcionals de l'any. Per a una organització, és fonamental assolir una situació equilibrada pel que fa a la disponibilitat i la diversificació dels seus recursos: molt més enllà de la importància que té per les possibilitats que ens dona per fer més activitats, hem de tenir en compte que, a més, ens proporciona legitimitat social i capacitat d'influència, ens permet disposar de més independència respecte als finançadors, ens aporta capacitat de cofinançament de projectes, ens facilita la continuïtat dels projectes més enllà de la variabilitat dels cicles dels finançadors, incrementa la nostra capacitat de dur a

terme una actuació independent, etc. Per tant, és molt important que la recerca de recursos formi part de les activitats ordinàries de les entitats. Això vol dir, per tant, que cal planificar el desenvolupament de cada activitat, concretar-lo en una sèrie d'actuacions i, sobretot, assignar-hi recursos, en sentit ampli (hores de dedicació, persones, i també diners, etc.).

Obtenir recursos, però, no és només una qüestió de dedicar-hi energies. La capacitat d'una entitat per obtenir recursos i suports està molt directament relacionada, entre d'altres aspectes, amb els factors següents:

- les característiques, qualitat, volum, importància i, per tant, impacte social dels serveis i activitats que ofereix als usuaris i/o col·lectius als quals adreça la seva activitat;

La recerca de recursos ha de formar part de les activitats ordinàries de les entitats perquè ens proporciona legitimitat social i capacitat d'influència

- la seva capacitat de ser coneguda i ben valorada per la societat i d'obtenir un reconeixement a la seva tasca, i
- la seva capacitat per apropar la causa per la qual treballa a la societat, tot fent aquesta com més participi d'aquella millor.

La interdependència de tots aquests factors amb l'obtenció de fons crec que és molt estreta; per aquest motiu, per desenvolupar una bona actuació en la recerca de fons cal que tota entitat analitzi d'una manera sistemàtica i alhora oberta quin és el seu estat amb relació a cada una d'aquestes dimensions de la seva interlocució amb la societat, per tal de poder treballar la progressiva millora de tots i cada un d'aquests aspectes de forma relacionada, juntament amb el desenvolupament de les accions de recerca de recursos. Ens serà molt difícil obtenir recursos si els nostres serveis tenen un valor social qüestionable o potser poc prioritari, si no tenim gaire notorietat, si som poc reconeguts per la societat o si no som capaços d'acostar la causa per la qual treballam a la sensibilitat dels ciutadans. Demanar i obtenir recursos no deixa de ser una forma més d'establir relacions amb la societat, i la legitimitat per demanar i obtenir aquests recursos està molt influïda per com són la resta de relacions que la nostra organització manté amb la societat. La reflexió sobre aquestes diferents dimensions de la nostra relació amb la societat implica ser capaços de tenir una mirada crítica, honesta i objectiva sobre la nostra organització i actuar en conseqüència treballant alhora sobre tots aquells aspectes en què puguem millorar.

En aquest context, voldria defensar també que la captació de recursos no és un treball a curt termini. Requereix constància, tenacitat i paciència, i també tenir una mirada posada en els resultats a mitjà termini i, sobretot, buscar una coherència global en les nostres actuacions de relació amb la societat. El treball dut a terme amb qualitat, honestat i de manera sistemàtica produeix, generalment, resultats positius. També cal dir, però, que no totes les causes que defensem les associacions tenen el mateix grau d'acceptació social i que, per tant, cada entitat ha de ser capaç d'entendre quins són els objectius d'assoliment de recursos que és raonable que es plantegi assolir en el mitjà termini i el llarg termini.

Hi han diversos sectors socials dels quals ens podem plantejar la possibilitat d'obtenir recursos per dur a terme la nostra missió:

- les administracions públiques, els recursos de les quals són limitats, però també progressivament diversificats pel que fa a les línies d'actuació així com en la forma d'assignació: subvencions, contractacions directes de serveis, etc.

- les institucions del sector privat, com ara fundacions privades i altres entitats, que destinen recursos als projectes del tercer sector,
- les empreses són un sector amb disponibilitat a participar en aspectes socials i de la comunitat,
- i els mateixos ciutadans, que cada cop ens impliquem més quan els projectes connecten amb els nostres interessos i sensibilitats.

El camp d'actuació, per tant, és molt ampli, encara que això no vol dir que la tasca sigui senzilla. En la definició de cada una d'aquestes actuacions, reflexionarem molt a fons sobre quina proposta fem als potencials finançadors, i això, des de dos punts de vista bàsics:

- ¿Quin servei o actuació concreta proposem per obtenir-ne finançament? (¿com és?, ¿de què es compon?, ¿quins resultats socials produirà?) ¿Podem aportar al finançador en aquest procés algun valor addicional al nostre compromís d'execució del servei o actuació?
- ¿Què és exactament el que demanem? ¿Quants recursos? ¿Econòmics o no econòmics? ¿És equilibrat i proporcionat el que demanem respecte al que proposem? ¿És raonable?

Hem d'aconseguir transformar la relació d'obtenció de recursos en una relació d'intercanvi en la qual donant i receptor establim un intercanvi positiu per a les dues parts.

Totes aquestes relacions d'intercanvi les hem de comunicar i difondre al màxim, i en aquesta comunicació ens cal pensar bé el que diem i el que escrivim: quins valors transmet, quina coherència té, com és de fresc, innovador i diferent, quina capacitat de connexió té amb els destinataris d'aquesta comunicació, i quins materials o canals utilitzarem per a tangibilitzar aquesta comunicació. La creativitat i l'originalitat en la comunicació contribueixen a diferenciar-nos i a incrementar l'eficàcia d'aquesta.

Com és lògic, obtenir recursos és la conseqüència potencial d'haver-los demanat activament. Hem de planificar, doncs, quan, com i amb quin conjunt d'actuacions concretarem els objectius i les estratègies de recerca de recursos. Procurarem combinar sempre accions estàndard amb d'altres de més innovadores i originals. En el camí d'anar generant processos d'obtenció de recursos, la transparència en la seva gestió posterior esdevindrà, també, un factor clau de futur.

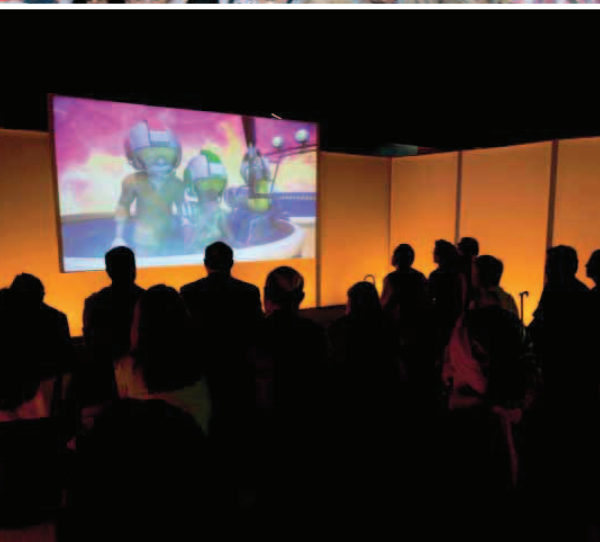
En definitiva, treballar pel desenvolupament d'estratègies i accions per a la recerca de fons en les nostres entitats ens posa en situació de ser capaços d'interpretar el valor que la societat atorga a les nostres actuacions i actuar en conseqüència per demanar a aquesta el suport corresponent en forma de recursos. És un procés complex, però també una oportunitat per repensar contínuament el nostre treball i la nostra manera de fer-lo arribar al nostre entorn.

< Associacions actives >

Un any més la Plaça de Catalunya va acollir la XI Mostra d'Associacions de Barcelona. Durant tres dies, més de 300 associacions de la ciutat van programar diverses activitats i van convidar tots els ciutadans i ciutadanes a participar-hi. Les entitats presents a la Mostra representen àmbits diferents: moviments socials i culturals, juvenils, formatius, mediambientals, de salut i persones amb discapacitats, de promoció de la ciutadania activa i de cooperació i drets humans, van convertir la Plaça de Catalunya, des les onze del matí a les vuit de la tarda, en un gran espai participatiu, lúdic i cívic. La programació de la plaça es va complementar amb dues grans exposicions temàtiques ("El mapa de la participació" i "Torre Jussana, punt de trobada"), activitats de grups professionals en horari nocturn, i concerts musicals de grups de diferents estils.

El balanç de la Mostra d'Associacions d'enguany ha estat molt satisfactori. Tant els membres de les entitats com els visitants han valorat molt positivament el funcionament de la Mostra i l'atenció personal rebuda per part de l'organització.

Fotos: Pere Virgili

La Mostra en xifres

160 estants

95 plafons

23 actuacions als escenaris

16 activitats a la plaça

4

1 Josep Samaranch, President d'Amics de la Unesco de Barcelona

"Estem molt contents de participar en aquest espai que ens dona l'Ajuntament cada any. Ha estat molt interessant i ha vingut molta gent"

5

2 Vicent Llorca, responsable de comunicació de Pallassos Sense Fronteres

"Hem pogut mostrar el nostre treball tant a l'estand com damunt de l'escenari i aconseguir finançament a través de la venda del merchandising de Pallassos Sense Fronteres"

6

3 Paco Vilarrasa, responsable de l'Àrea Social de la Fundació Engrunes

"La nostra paradeta no està massa ben situada perquè no estem en un lloc de pas però hem anat a la plaça a repartir papers per explicar el que fem a Engrunes"

4 Esther Benach, responsable de comunicació de la Fundació Claror

"La pluja de dissabte es va notar i la gent no es va atrevir a sortir però des de diumenge hem tingut molta afluència de públic"

5 Albert Sorrosal, tresorer de la FAVB (Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona)

"Quan no hi ha concerts en directe i fan proves de so, els altaveus estan massa forts i molesten una mica"

7

6 Vincens Mateu, de Gais Positius. Jordi, de la Coordinadora Gai-Lesbiana

"Aquest any hi ha més estands i ha vingut molta més gent. La mostra d'enguany és molt més diversa i dinàmica. La gent pot moure's amb més facilitat".

7 Sara, d'Amics de la Gent Gran

"Per nosaltres aquest espai és una bona oportunitat per explicar la tasca que fem. Sobretot ens ha visitat gent que, prèviament, estava interessada a treballar amb el nostre col·lectiu"

Premis: una oportunitat per millorar, una eina per difondre l'associacionisme entre la ciutadania

Text Direcció de Comunicació Corporativa i Qualitat. Ajuntament de Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona promou durant aquesta tardor un seguit de premis adreçats a les entitats de la ciutat. Algú pot preguntar-se quin és el motiu d'aquesta mena de proliferació de convocatòries: Premi 25 de Novembre 2006 - Dia Internacional contra la Violència vers les Dones, Premis Acció 21, VII Premi Barcelona Associacions, Premi Pacte per la Mobilitat de Barcelona i Premi del Consell Municipal de Benestar Social als mitjans de comunicació 2006.

Hi ha un propòsit comú en els premis convocats i en altres que ho seran properament: l'Ajuntament vol que la tasca de moltes persones, entitats i associacions que treballen per fer millor la nostra societat sigui coneguda pels ciutadans. L'Ajuntament vol donar a aquestes persones i col·lectius un suport que, més enllà del reconeixement institucional que es mereixen, els faci ser coneguts pel conjunt de la ciutat.

Moltes de les grans transformacions socials són possibles gràcies als canvis individuals que les persones fan: canvis en les formes de vida, canvis en criteris morals, canvis en els hàbits de consum, canvis en actituds envers els febles, envers les minories o envers cultures diferents. Per aconseguir una societat lliure de violència, sense racisme, sense prejudicis, sostenible, ben informada i participativa calen accions dels governs i parlaments i d'organitzacions de ciutadans. Però cal també, i potser principalment, un canvi en primera persona que ha de fer cadascú.

Aquests cinc exemples il·lustren la confiança que té l'Ajuntament en la tradició associativa de la ciutat per adaptar Barcelona a les noves realitats socials, econòmiques i ambientals que comporta el món d'avui i del futur. Es tracta que la ciutat continuï sent el lloc on les persones realitzen amb la màxima plenitud la seva condició de sers lliures, d'allò que en definitiva constitueix el concepte mateix de ciutadà.

PREMI 25 DE NOVEMBRE 2006 - DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA VERS LES DONES

Dins de l'Acord ciutadà per una Barcelona lliure de violència vers les dones, es convoca el Premi 25 de Novembre 2006 - Dia Internacional contra la Violència vers les Dones. Els objectius del Premi són: fer visible el treball que alguns grups i entitats fan per tenir una Barcelona lliure de violència contra les dones; reconèixer aquestes persones i col·lectius, i donar-los suport. El Premi vol contribuir a difondre el rebuig social de la violència masclista i a promoure formes de convivència plural i solidàries en les quals la pau sigui el principal valor. Vol estimular la reflexió sobre les causes de la violència entre sexes i estudiar sistemes de prevenció.

PREMIS ACCIÓ 21

L'Agenda 21 recull la posició de Barcelona respecte al desenvolupament sostenible. El nucli de l'Agenda és el Compromís ciutadà de sostenibilitat que va ser aprovat el juliol de 2002, que ha sigut signat per universitats, col·legis professionals, sindicats, gremis i altres institucions de la ciutat, i que recull els objectius compartits per avançar cap a una ciutat més sostenible. A partir del Compromís es va iniciar l'Acció 21, dirigida a fer plans d'acció que concretin les iniciatives i projectes de cada entitat per arribar als objectius comuns. Els Premis Acció 21 volen destacar el caràcter exemplificador, generalitzable i innovador d'iniciatives que s'adeqüin als objectius de l'Agenda 21.

PREMI BARCELONA ASSOCIACIONS

El Premi Barcelona Associacions per a projectes de participació i foment de l'associacionisme és una iniciativa de la Regidoria de Participació Ciutadana, Solidaritat i Cooperació de l'Ajuntament de Barcelona i del Consell Municipal d'Associacions de Barcelona. La seva finalitat és reconèixer l'aportació al foment de l'associacionisme de les entitats de la ciutat. El Premi valora la millora en la gestió associativa, la democràcia interna i la transparència en el funcionament de l'associació, i la incidència en el teixit associatiu de la ciutat pel desenvolupament d'una funció al servei del bé comú.

PREMI PACTE PER LA MOBILITAT DE BARCELONA

El Pacte per la Mobilitat de Barcelona és el resultat de la participació i de l'actitud oberta i de diàleg de les diferents entitats que participen en la gestió de la mobilitat de la ciutat. És per això que el Pacte per la Mobilitat ha pres la iniciativa de crear un premi que s'atorgarà a les persones o entitats que s'hagin destacat per la seva aportació a la mobilitat sostenible a Barcelona. El Premi Pacte per la Mobilitat pretén ser una eina de reconeixement públic a les iniciatives, treballs o trajectòries a favor dels objectius del Pla.

PREMI CONSELL MUNICIPAL DE BENESTAR SOCIAL als mitjans de comunicació 2006

El Consell Municipal de Benestar Social va aprovar la creació del Premi Consell Municipal de Benestar Social als mitjans de comunicació amb l'objectiu d'estimular, promoure i incentivar una informació i un tractament millors dels temes socials en els mitjans de comunicació. Hi poden concursar persones físiques o jurídiques, públiques o privades, que compleixin els requisits que s'estableixen a les bases. Això inclou els mitjans de comunicació promoguts per entitats i associacions. El Premi es convoca en les modalitats de premsa, ràdio, televisió i Internet.

Jornades del 20è Aniversari de la Coordinadora Gai-Lesbiana de Catalunya

El 1986 va ser l'any de l'inici d'una gran aventura de solidaritat, de compromís i servei a la comunitat homosexual: la Coordinadora Gai-Lesbiana. Una entitat que ha treballat de valent durant 20 anys en qüestions de drets, de lluita contra la sida i de visibilitat i normalització social, tot oferint suport i assistència a la comunitat gai-lesbiana i col·laborant activament amb la resta dels moviments socials i polítics. Des d'aleshores, la societat ha canviat substancialment pel que fa a la percepció de l'homosexualitat, la situació legal ha millorat i la comunitat està orgullosa.

Del 16 al 21 d'octubre, la Coordinadora Gai-Lesbiana ha organitzat conferències i col·loquis per reflexionar sobre el futur immediat, sobre els nous reptes i sobre aquells problemes encara no solucionats. L'acte central ha estat una taula rodona titulada "Pensant en futur". Aquestes Jornades estan incloses al curs de formació de voluntariat de la Coordinadora Gai-Lesbiana, amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, la Diputació de Barcelona i el Ministeri de Sanitat i Consum.

Envieu-nos a:
Torre Jussana -
Serveis
Associatius
tjussana@bcn.cat

les vostres activitats, comunicats, notícies, publicacions, ofertes i demandes, etc. i les editarem en aquest apartat. No oblideu que la revista surt cada dos mesos i cal donar la informació actualitzada!!!

Jornades de Comunicació Local als territoris de parla catalana

La Taula de Comunicació i el Col·legi de Periodistes de Catalunya van organitzar els dies 30 de novembre i 1 de desembre al Palau Robert de Barcelona les V Jornades de Comunicació Local i Ciutat, enguany dedicades a la comunicació local als territoris de parla catalana.

L'objectiu d'aquesta nova edició de les jornades ha estat fer una anàlisi de la situació actual i reflexionar sobre les perspectives de futur de la premsa, la ràdio i la televisió de proximitat, a més de la situació d'Internet, a les ciutats i pobles de parla catalana.

L'acte inaugural de les jornades va comptar amb la participació de la Secretaria General de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, del president de la Taula de Comunicació, Josep Maria Villena, i del Col·legi de Periodistes. El mateix dia es va dur a terme la taula rodona "Situació de la premsa de proximitat a Catalunya" moderada pel professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, Manel López, i amb les intervencions de l'APPEC, l'Associació catalana de premsa gratuïta i l'Associació catalana de premsa comarcal.

El divendres 1 de desembre van continuar les taules rodones, que es van centrar en la situació de la ràdio i la televisió de proximitat a Catalunya, amb la participació de la Direcció General de Radiodifusió de la Generalitat de Catalunya, la Federació de televisions locals de Catalunya, la Federació de ràdios locals de Catalunya i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. També divendres a la tarda es va parlar sobre la situació d'Internet a Catalunya amb el professor de la Universitat Rovira i Virgili, David Domingo. La cloenda va anar a càrrec de l'Observatori de la Comunicació Local de la Universitat Autònoma de Barcelona.

www.tauladecomunicacio.net

Dia Internacional del Voluntariat

La Regidoria de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona i la Federació Catalana de Voluntariat Social (FCVS) han organitzat una activitat conjunta per celebrar el Dia Internacional del Voluntariat. L'acte es va desenvolupar al Saló de Cent el dilluns 4 de desembre. Hi van intervenir Jordi Hereu, alcalde de Barcelona, i Maria Assumpció Vilà, presidenta de la FCVS. L'activitat va comptar amb l'actuació d'un grup musical i un altre d'animació. L'objectiu de la convocatòria era retre homenatge a les voluntàries i voluntaris de la ciutat de Barcelona.

'Ordinadors solidaris' de Barcelona arriben a les escoles rurals de Bolívia

L'Ajuntament de Barcelona, a través de l'Institut Municipal d'Informàtica (IMI), disposa d'un programa de reutilització d'equipament informàtic.

Als ordinadors de les oficines municipals que són retirats en el procés de renovació del parc informàtic, l'IMI els fa una revisió per comprovar-ne l'estat, fa un buidatge del software i els deixa a punt per ser utilitzats de nou amb els programes que es considerin més adients, la qual cosa permet una total flexibilitat per adaptar el seu funcionament arreu.

Torre Jussana ofereix periòdicament aquest recurs al moviment associatiu, facilitant l'adquisició d'aparells gratuïts a les entitats a partir de la presentació de propostes que justifiquen la seva necessitat. A principis d'any, el treball conjunt entre l'IMI i Torre Jussana es va traduir en la donació de 100 ordinadors a la Fundació Equilibri per a un projecte de cooperació i desenvolupament a Bolívia, mitjançant el qual diverses entitats de les comunitats rurals de l'altiplà bolivià rebran aquest material destinat a escoles que no disposen d'ordinadors pels professors i alumnes. Recentment, la Fundació Equilibri ens informava del lliurament dels primers 39 ordinadors, alhora que ens transmetia l'agraïment de les entitats receptores. En l'actualitat, s'estan recollint noves propostes d'altres comunitats rurals.

Es necessiten donants voluntaris de sang

L'Associació de Donants Voluntaris de Sang de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona fa una crida als ciutadans i ciutadanes perquè es facin donants.

L'entitat considera que és urgent incrementar el nombre de donants voluntaris de totes les edats i condicions perquè els nostres hospitals no hagin d'importar sang d'altres països. En aquest sentit, l'associació també organitza actes socials adreçats

a conscienciar la població de la necessitat de donar sang, plasma, plaquetes, òrgans i teixits; participa en activitats com les Mostres d'Entitats i impulsa iniciatives com el Premi Literari d'obra breu en català, castellà i àrab, que properament celebrarà la seva sisena edició. Si disposeu d'una mica de temps i vols, pots fer-te donant de sang o col·laborar amb l'associació perquè altres ciutadans i ciutadanes ho siguin.

Tel: 93 340 33 90 | donasang@yahoo.es

Voleu crear un espai web per a la vostra associació?

La Regidoria de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona, en conveni amb la Diputació de Barcelona, facilita la presència de les associacions de la ciutat a internet a través d'una eina de qualitat, àgil i de fàcil utilització.

És un servei gratuït que s'ofereix des de Torre Jussana i consisteix en:

- posar a disposició de les entitats de la ciutat l'eina generadora de webs per crear el seu propi web associatiu,
- proporcionar a les associacions la formació sobre el funcionament del generador de webs cliCportal i donar pautes per confeccionar el web de l'entitat,
- donar allotjament als webs de les entitats adherides al projecte.

www.bcn.cat/tjussana

Trobada d'educadors

El CISEC, des de la seva preocupació per la qualitat dels serveis d'informació i dinamització que ofereix a una multitud de joves estudiants de Catalunya, es va preguntar què falla en la transmissió del que se'n diu "informació juvenil". Els i les joves tenen moltíssima informació actualment, però ¿quantes vegades fan servir la correcta?

El CISEC vol iniciar un procés per tal de poder descobrir, inventar i aprendre noves estratègies de treball amb els joves que l'ajudin a innovar i millorar la seva feina.

Aquest estudi compta i comptarà amb la col·laboració dels membres de la comunitat educativa (educadors i estudiants) del districte de Ciutat Vella i serà un exemple de treball en xarxa que reforci tot el teixit associatiu i educatiu. El passat 28 de novembre es va organitzar una trobada d'educadors per tal de compartir i proposar noves metodologies a la seu del Casal de l'Estudiant, que s'ubica al carrer Junta de Comerç núm. 26, baixos.

www.cisec.org

El finançament de les ONG: diversificar per no morir

David Camps és responsable de Captació de Fons i Imatge d'Intermón Oxfam

Sovint quan parlem de finançament de les Organitzacions No Lucratives (ONL) sorgeix la pregunta sobre quina és la proporció adequada entre el finançament públic i el privat. L'equilibri entre els dos és una aspiració de la majoria d'organitzacions tot i que a l'hora de la veritat, acaba sent una quimera per a moltes d'elles. Hi ha diversos factors que contribueixen a aconseguir que la proporció sigui l'adequada: la professionalització en la tasca de captar fons, la inversió en generar recursos, la formació en marketing, comunicació i *fundraising* tant de l'equip tècnic com de la gerència, l'assumpció per part dels equips directius de les entitats que la captació de fons és també una funció que han d'assumir, la transparència i rendició de comptes i la reputació i la notorietat de l'entitat en general.

Diversificar el finançament té com a finalitat principal minimitzar el risc que implica dependre d'una única font, a fi de poder afrontar les tres despeses bàsiques que tenen totes les organitzacions: l'estructura; els projectes, programes i activitats regulars

que responen a la missió de la institució; i els projectes extraordinaris.

Precisament, els nous reptes en l'acompliment de la missió, la demanda dels beneficiaris dels projectes i la inestabilitat d'algunes vies de finançament són les raons principals que porten a prendre la decisió de diversificar les vies de finançament.

Però el sector no lucratiu no és monolític i no es pot fer una anàlisi en bloc de la capacitat de diversificar el finançament de les organitzacions. En els darrers 10 anys algunes ONG han estat capaces d'incrementar el seu finançament privat integrant diferents canals: els mailings o el telemarketing, organitzant actes, implicant a personatges famosos, promovent les donacions empresarials, presentant projectes a les obres socials de les caixes... Això els ha permès, d'una banda, fer créixer la seva base de socis i donants i guanyar en notorietat, i de l'altra, exercir el rol de denúncia, mobilització ciutadana i pressió política.

No obstant, hi ha un gran segment d'ONL d'atenció a problemàtiques socials com ara

els discapacitats, l'atenció a toxicòmans o a gent gran que, per la naturalesa dels seus programes assistencials, els seus pressupostos segueixen tenint una alta dependència de les administracions públiques. La majoria d'aquestes organitzacions basen els seus pressupostos en la prestació de serveis i en les quotes reduïdes o simbòliques dels seus associats o usuaris i els és molt difícil crear una base de socis àmplia i consolidada, aconseguir ajuts d'empreses o utilitzar tècniques de captació de fons perquè no poden invertir ni tenen el personal adequat.

L'aspiració de qualsevol ONL ha de ser equilibrar el seu pressupost primant el finançament privat, creant una base sòlida de donants i socis compromesos amb els valors i la missió de l'entitat. Amb tot, això no ens pot fer oblidar la responsabilitat de l'administració pública i especialment la necessitat que el finançament públic de les ONL es basi en una relació contractual a llarg termini que permeti donar estabilitat als programes i projectes orientats a millorar la qualitat.

L'opció de les finances ètiques

Jordi Mari és el director de FETS-Finançament Ètic i Solidari

Per norma general, en el món associatiu sempre hem compartit unes necessitats financeres àmpliament generalitzades: una excessiva dependència de les subvencions de l'administració, una dependència molt gran dels terminis de pagament, una voluntat de recerca i captació de fons per vies alternatives i l'absència d'un sistema financer que ens vegi com el seu marc principal d'actuació.

El nostre sistema financer ha estat dissenyat per recolzar principalment l'activitat econòmica i les fórmules mercantils i, lluny de valorar els beneficis socials produïts per moltes associacions, les acostuma a situar entre les entitats de risc a l'hora de fer-hi operacions d'un cert volum de crèdit. En el millor dels casos, podem ser destinataris dels fons de l'obra social, però mai esdevenim el centre de l'activitat a potenciar per cap entitat. Un exemple. Demanar els mateixos avals a un projecte associatiu que a un projecte empresarial pot semblar coherent des d'un punt de vista estrictament financer. De fet, davant

d'operacions on s'intueix un risc gran, sovint el que ens trobem és que ens demanen avals d'igual import que el crèdit sol·licitat, no entenent que la manca d'un patrimoni material que pugui servir d'aval moltes vegades queda més que suplert per l'aval humà. La relació, la proximitat, la confiança... són el millor aval de molts projectes associatius i sovint són el que permeten que des de les finances ètiques s'avanci trobant solucions adequades pel sector.

Les finances ètiques troben en el món associatiu el seu "mercat" i el teixit econòmic i social que volen impulsar, en coherència amb els seus valors. Però no només això. A Catalunya, l'impuls d'un sistema de finances ètiques sempre ha comptat amb la participació activa del seu teixit associatiu, principalment com a promotor, però també com a client.

Aquest és una altre punt a tenir en compte. Les finances ètiques, a Catalunya, sempre han partit de la voluntat de comptar amb una àmplia participació en la presa de decisions, que ens

permeti entendre quines són les nostres necessitats reals i construir les solucions de manera conjunta. Per això, des d'entitats com el Coop 57 es busquen i es troben solucions per avalar de forma compartida alguns projectes o, des del propi teixit associatiu, sorgeixen iniciatives com *Si la bossa sona*, per trobar solucions que ens apropin a possibles fonts de finançament.

Si volem construir un sistema financer que no només ens entengui, sinó que compti amb nosaltres com a centre de la seva activitat, ara ho podem fer. Participant en les decisions que ens van prenent en el camí, pensant què s'està fent amb els nostres estalvis i presentant projectes que necessitin finançament.

I cal tenir en compte que tenim una oportunitat que no hauríem de deixar passar, doncs les finances ètiques tenen la mateixa necessitat de trobar projectes que generin un impacte social positiu que de trobar fons per finançar-los.

fets.org | www.coop57.coop | www.sila-bossasona.org

A la recerca d'un nou marc de relació públic/privat

Eduard Sala Paixau és el director de l'Obra Social Santa Lluïsa de Marillac - Llar de Pau

Els últims anys, les polítiques de participació ciutadana han anat consolidant un discurs polític que gira al voltant de la idea de retorn de la responsabilitat i del protagonisme a la societat civil. Força sovint, però, això s'ha concretat en una indefinida declaració de coresponsabilitat compartida en la qual el món associatiu no acaba de trobar el seu paper.

És interessant analitzar com s'articula el diàleg entre les diferents administracions públiques i les entitats d'iniciativa social. L'anàlisi de les fórmules de finançament de les associacions permet una aproximació a les llums i les ombres que condicionen aquest diàleg. L'ambigüitat i la discrecionalitat encara són elements que condicionen les relacions entre les administracions locals, comarcals i autonòmiques i les entitats d'iniciativa social.

Crec que les relacions entre les diferents administracions i el món associatiu estan condicionades negativament per les diferents

interpretacions que fa cada administració respecte al compromís de coresponsabilitat públic-privada en matèria de participació ciutadana i per la dependència econòmica d'algunes entitats respecte a les diferents administracions a les quals sol·liciten finançament.

Una de les lectures possibles podria ser que, de vegades, no s'ha arribat a la idea de coresponsabilització i participació ciutadana des d'una posició polític-ideològica que fonamenti l'acció, sinó perquè no hi ha hagut altre remei... des dels dos costats de la taula. Així, d'una banda, crec que algunes administracions utilitzen el món associatiu amb caràcter bàsicament instrumental per justificar avenços en les polítiques de participació ciutadana i de proximitat, sense aprofitar el potencial d'una acció mixta integrada en el territori. D'altra banda, una part important d'entitats i associacions ha esdevingut cada cop més dependent del finançament públic i disposa de menys

recursos propis, en el marc d'una relativa saturació de les demandes de col·laboració.

A més, pel que fa les relacions establertes amb un nombre força important d'associacions, la inexistència d'acords de finançament i subvencions plurianuals que emmarquin l'aportació de les administracions determina un context inestable i en precari que condiciona negativament la planificació de projectes i serveis de llarga durada.

Aquesta situació comença a ser revisada per algunes administracions locals, que comencen a plantejar mecanismes que possibilitin convenis plurianuals i que fixin unes regles del joc menys sotmeses a canvis immediatistes de polítiques cosmètiques de curta volada. Desitgem que la iniciativa es concreti en el marc de polítiques de participació reals en què les línies de col·laboració siguin fixades del veritable diàleg i la coresponsabilitat dels diferents agents.